

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.256 van 21 februari 2003
in de zaak A. 127.615/X-11.134.**

In zake : Marc SCHEPENS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat A. NAVASARTIAN,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Jenatzystraat 13

tegen :

 het Vlaamse Gewest,
 dat woonplaats kiest bij
 Advocaat J. CLAES,
 kantoor houdende te 2550 KONTICH,
 Mechelsesteenweg 160.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc SCHEPENS op 3 oktober 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 2 augustus 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 november 2001 waarbij aan Marc SCHEPENS de stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het verbouwen van een bestaande hoeve tot taverne op een perceel gelegen te Mol, Volmolenbaan, kadastraal bekend Sectie E, nr. 1034D ;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 januari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat A. NAVASARTIAN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. CLAES, die voor de verwerende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in de vordering tot schorsing betoogt dat hij sinds drie jaar eigenaar is van de hoeve, dat sinds die drie jaar de hoeve, omwille van het niet afleveren van de vergunning, leegstaat en verkrot, dat de verkrotting tot gevolg zal hebben dat verzoeker niet in staat zal zijn om bij een eventuele vergunning de hoeve en zeker de voorgevel in zijn oorspronkelijke en traditionele staat te

behouden, dat dit “uiteraard een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel (is) voor iemand die, uit respect voor de traditionele waarden van het gebied, het oorspronkelijke karakter van de hoeve precies wil behouden”; dat verzoeker verder doet gelden dat hij zware investeringen heeft gedaan om de hoeve aan te schaffen, dat hij daarvoor een voor hem tamelijk zware hypothecaire lening heeft aangegaan, dat de financiële lasten die verzoeker moet dragen voor de afbetaling van het krediet en waartegenover geen inkomsten staan, samen met het feit dat verzoeker zware boetes te wachten staat voor verkrotting en leegstand, zware gevolgen zal hebben voor het behoud van de hoeve, die ook als residentie zal dienen voor verzoeker;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak moet vinden in het aangevochten besluit; dat in casu de verzoeker niet doet blijken dat de door hem aangehaalde verkrotting van de hoeve en de omstandigheid dat dit tot gevolg zal hebben dat verzoeker niet in staat zal zijn om bij een eventuele vergunning de hoeve en de voorgevel ervan in zijn oorspronkelijke en traditionele staat te behouden, hun oorzaak vinden in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het aangevochten weigeringsbesluit; dat verzoeker daarenboven evenmin enig concreet gegeven bijbrengt waaruit kan blijken dat alleen de schorsing van de tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit -dat de weigering inhoudt de hoeve te verbouwen tot een taverne- een oplossing hiervoor kan bieden temeer, vaststellend dat de te verbouwen hoeve is gelegen in een woonpark, verzoeker niet aantoont, minstens aannemelijk maakt, dat er geen mogelijkheid is om door middel van de in artikel 99, § 1, eerste lid, 1°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bedoelde, al dan niet vergunningsplichtige instandhoudings- en onderhoudswerken de gevreesde verkrotting te verhinderen; dat voor het overige het door verzoeker aangevoerde nadeel in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker geen concrete en precieze gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat de uiteenzetting van verzoeker geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op éénentwintig februari 2003, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.